

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1155**af 20. juni 2019****om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens fælles visumpolitik har været en integrerende del af oprettelsen af et område uden indre grænser. Visumpolitikken bør fortsat være et vigtigt middel til at fremme turisme og erhvervsliv, samtidig med at den skal være med til at bekæmpe sikkerhedsrisici og risikoen for irregulær migration til Unionen. Den fælles visumpolitik bør bidrage til at skabe vækst og være i overensstemmelse med andre EU-politikker såsom politikkerne vedrørende eksterne forbindelser, handel, uddannelse, kultur og turisme.
- (2) Unionen bør anvende visumpolitikken i forbindelse med sit samarbejde med tredjelande og til at sikre en bedre balance mellem hensynet til migrations- og sikkerhedsspørgsmål, økonomiske overvejelser og eksterne forbindelser generelt.
- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ⁽³⁾ fastsættes procedurerne og betingelserne for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.
- (4) Konsulaterne eller undtagelsesvist de centrale myndigheder bør behandle og træffe beslutning om visumansøgningerne. Medlemsstaterne bør sikre, at konsulaterne og de centrale myndigheder har tilstrækkeligt kendskab til de lokale forhold til at sikre visumprocedurens integritet.
- (5) Ansøgningsproceduren bør være så let som mulig for ansøgerne. Det bør være klart, hvilken medlemsstat der har kompetence til at behandle en ansøgning, navnlig hvor ansøgeren forventer at besøge flere medlemsstater. Hvor det er muligt, bør medlemsstaterne give mulighed for at udfylde og fremsende ansøgningskemaer elektronisk. Det bør også være muligt for ansøgere at underskrive ansøgningskemaet elektronisk, hvis elektronisk signatur anerkendes af den kompetente medlemsstat. Der bør fastsættes frister for de enkelte trin i proceduren, navnlig for at give rejsende mulighed for at planlægge frem i tiden og undgå spidsbelastningsperioder på konsulaterne.
- (6) Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til fortsat at give mulighed for at indgive ansøgninger direkte på konsulatet de steder, hvor en ekstern tjenesteyder er blevet bemyndiget til at indsamle ansøgninger på konsulatets vegne, uden at dette berører de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 142.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.6.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (7) Visumgebyret bør sikre, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at dække udgifterne til behandlingen af ansøgninger, herunder til passende strukturer og til tilstrækkeligt personale til at sikre kvaliteten og integriteten i forbindelse med behandlingen af ansøgninger samt overholdelse af fristerne. Visumgebyrets størrelse bør revideres hvert tredje år på grundlag af objektive vurderingskriterier.
- (8) Tredjelandstatsborgere, der er visumpligtige, bør kunne indgive deres ansøgning i deres bopælsland, selv om den kompetente medlemsstat ikke har noget konsulat med henblik på at indsamle ansøgninger og ikke repræsenteres af en anden medlemsstat i det pågældende tredjeland. Med henblik herpå bør medlemsstaterne bestræbe sig på at samarbejde med eksterne tjenesteydere, som bør kunne opkræve et servicegebyr. Dette servicegebyr bør i princippet ikke være højere end visumgebyret. Hvis dette beløb ikke er tilstrækkeligt til at yde en fuld service, bør den eksterne tjenesteyder dog kunne opkræve et højere servicegebyr, under overholdelse af den grænse, der er fastsat i denne forordning.
- (9) Repræsentationsordninger bør strømlines og lettes, og hindringer for indgåelse af sådanne ordninger mellem medlemsstaterne bør undgås. Den repræsenterende medlemsstat bør være ansvarlig for hele visumproceduren uden inddragelse af den repræsenterede medlemsstat.
- (10) Hvis jurisdiktionen for den repræsenterende medlemsstats konsulat omfatter mere end værtslandet, bør det være muligt for repræsentationsordningerne at omfatte disse tredjelande.
- (11) For at begrænse den administrative byrde for konsulater og lette rejse for personer, der rejser meget eller regelmæssigt, bør der efter objektive fastsatte fælles kriterier udstedes visa til flere indrejser med lang gyldighed til ansøgere, der opfylder indrejsebetingelserne i hele gyldighedsperioden for det udstedte visum, og disse visa bør ikke være begrænset til særlige rejseformål eller til særlige kategorier af ansøgere. Medlemsstaterne bør i denne forbindelse være særligt opmærksomme på personer, der rejser med det formål at udøve deres erhverv såsom forretningsfolk, søfarende, kunstnere og idrætsudøvere. Det bør være muligt at udstede visa til flere indrejser med en kortere gyldighedsperiode, hvis der er rimelig grund dertil.
- (12) I lyset af forskellene i de lokale forhold, navnlig med hensyn til de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici, samt de forbindelser, Unionen har med specifikke lande, bør konsulater på de enkelte lokaliteter vurdere, om der er behov for at tilpasse reglerne for udstedelse af visum til flere indrejser med henblik på at muliggøre en mere gunstig eller en mere restriktiv anvendelse heraf. I forbindelse med mere gunstige tilgange til udstedelse af visa til flere indrejser med lang gyldighed bør der navnlig tages hensyn til handelsaftaler, som omfatter mobilitet for forretningsfolk. På grundlag af denne vurdering bør Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage regler om betingelserne for udstedelse af sådanne visa, som skal finde anvendelse i hver jurisdiktion.
- (13) Hvis visse tredjelande ikke samarbejder om tilbagemtagelse af de af deres statsborgere, som er blevet afsløret i at befinde sig i en irregulær situation, og disse lande ikke samarbejder effektivt i forbindelse med tilbagesendelsesprocessen, bør visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 anvendes restriktivt og midlertidigt på grundlag af en gennemsigtig mekanisme, der er baseret på objektive kriterier, for at forbedre et givet tredjelandssamarbejde om tilbagemtagelse af irregulære migranter. Kommissionen bør regelmæssigt og mindst en gang om året vurdere tredjelandets samarbejde med hensyn til tilbagemtagelse og bør undersøge alle medlemsstaternes underretninger vedrørende samarbejdet med et tredjeland med hensyn til tilbagemtagelse af irregulære migranter. I sin vurdering af, om et tredjeland samarbejder i tilstrækkelig grad, og om der er behov for at iværksætte tiltag, bør Kommissionen tage hensyn til det pågældende tredjelandets overordnede samarbejde på migrationsområdet, navnlig med hensyn til grænseforvaltning, forebyggelse og bekæmpelse af migrantsmugling samt forebyggelse af irregulære migranternes transit gennem dens område. Hvis Kommissionen finder, at tredjelandet ikke samarbejder i tilstrækkelig grad, eller hvis den bliver underrettet af et simpelt flertal af medlemsstaterne om, at et tredjeland ikke samarbejder i tilstrækkelig grad, bør Kommissionen forelægge Rådet et forslag til vedtagelse af en gennemførelsesafgørelse og samtidig fortsætte sine bestræbelser på at forbedre samarbejdet med det pågældende tredjeland. Hvis Kommissionen for så vidt angår graden af et tredjelandssamarbejde med medlemsstaterne om tilbagemtagelse af irregulære migranter, vurderet på grundlag af relevante og objektive data, finder, at et tredjeland samarbejder i tilstrækkelig grad, bør Kommissionen kunne forelægge Rådet et forslag til vedtagelse af en gennemførelsesafgørelse med en eller flere visumlempelser vedrørende ansøgere eller kategorier af ansøgere, der er statsborgere i det pågældende tredjeland og ansøger om et visum på det pågældende tredjeland område.

- (14) Med henblik på at sikre, at der tages passende hensyn til alle relevante faktorer og mulige virkninger af anvendelsen af foranstaltningerne til at forbedre et tredjelands samarbejde vedrørende tilbagetagelse, bør Rådet under hensyntagen til sådanne foranstaltningers særligt følsomme politiske karakter og deres horisontale virkninger for medlemsstaterne og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenrådets generelle funktionsmåde, tillægges gennemførelsesbeføjelser efter forslag fra Kommissionen. Ved at tillægge Rådet sådanne gennemførelsesbeføjelser tages der passende hensyn til den potentielt politisk følsomme karakter af gennemførelsen af foranstaltningerne til at forbedre et givet tredjelands samarbejde vedrørende tilbagetagelse, også på baggrund af de lempelsesaftaler, som medlemsstaterne har med tredjelande.
- (15) Ansøgere, der har fået afslag på visum, bør have ret til at påklage afgørelsen. Meddelelsen om afslaget bør indeholde nærmere oplysninger om begrundelsen for afslaget og klageprocedurerne. Under klageprocedurerne bør ansøgerne i overensstemmelse med national ret gives adgang til alle relevante oplysninger om deres sag.
- (16) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de rettigheder og principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den tilstræber navnlig at sikre fuld respekt for retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til respekt for privatliv og familieliv, barnets rettigheder og beskyttelsen af sårbare personer.
- (17) Det lokale Schengensamarbejde er af afgørende betydning for en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik og en passende vurdering af de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici. Inden for dette samarbejde bør medlemsstaterne vurdere den operationelle anvendelse af specifikke bestemmelser i lyset af de lokale forhold og migrationsrelaterede risici. Samarbejdet og udvekslingerne mellem konsulater på de enkelte lokaliteter bør koordineres af EU-delegationerne.
- (18) Medlemsstaterne bør nøje og regelmæssigt føre tilsyn med den måde, hvorpå eksterne tjenesteydere arbejder, for at sikre overholdelsen af det juridiske instrument, der regulerer de ansvarsområder, der er overdraget til dem. Medlemsstaterne bør hvert år aflægge rapport til Kommissionen om samarbejdet og tilsynet med de eksterne tjenesteydere. Medlemsstaterne bør sikre, at tilsynet med hele proceduren for behandling af ansøgninger og samarbejdet med de eksterne tjenesteydere føres af udsendt personale.
- (19) Der bør indføres fleksible regler for at give medlemsstaterne mulighed for på bedst mulig vis at dele ressourcer og øge den konsulære dækning. Samarbejdet mellem medlemsstaterne (»Schengenvisumcentre«) kan antage en hvilken som helst form tilpasset de lokale forhold for at øge den geografiske konsulære dækning, nedbringe medlemsstaternes omkostninger, øge Unionens synlighed og yde bedre service til ansøgere.
- (20) Elektroniske ansøgningssystemer er et vigtigt middel til at lette ansøgningsprocedurerne. Der bør i på et senere tidspunkt udvikles en fælles løsning, der sigter mod digitalisering og derved fuld udnyttelse af den seneste udvikling på det retlige og teknologiske område, således at ansøgninger kan indgives online for at imødekomme ansøgernes behov og tiltrække flere besøgende til Schengenområdet. Enkle og strømlinede proceduremæssige garantier bør styrkes og anvendes ensartet. Desuden kan samtaler, hvor det er muligt, gennemføres med anvendelse af moderne digitale værktøjer og fjernkommunikationsmidler såsom tale- eller videoopkald via internettet. Under processen bør ansøgernes grundlæggende rettigheder sikres.
- (21) For at gøre det muligt at ændre beløbet på de visumgebyrer, der er fastsat i denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedrørende ændring af denne forordning for så vidt angår beløbet på visumgebyrerne. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(9) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 810/2009 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (23) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (24) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽⁷⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (25) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁸⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (26) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽¹⁰⁾.
- (27) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹¹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽¹²⁾.
- (28) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (29) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (30) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005.
- (31) For så vidt angår Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (32) Forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 810/2009 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ved denne forordning fastsættes procedurer og betingelser for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Ved anvendelsen af denne forordning handler medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med EU-retten, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten skal afgørelser om ansøgninger i medfør af denne forordning træffes på et individuelt grundlag.«

2) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 2), litra a), affattes således:

»a) et forventet ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, eller«.

b) Nr. 7) affattes således:

»7) »anerkennt rejsedokument«: et rejsedokument, der er anerkendt af en eller flere medlemsstater med henblik på passage af de ydre grænser og påføring af visum, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1105/2011/EU (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1105/2011/EU af 25. oktober 2011 om listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum, og om oprettelse af en mekanisme til at opstille denne liste (EUT L 287 af 4.11.2011, s. 9).«

c) Følgende numre tilføjes:

»12) »søfarende«: en person, der, uanset i hvilken stilling, er ansat, forhyret eller arbejder om bord på et søgående skib eller et skib, der sejler på internationale indre vandveje

13) »elektronisk signatur«: en elektronisk signatur som defineret i artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).«

3) Artikel 3, stk. 5, litra b) og c), affattes således:

»b) tredjelandsskibsborgere, der har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, eller af en medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller tredjelandsskibsborgere, der har de gyldige opholdstilladelser, som er anført på listen i bilag V, og som er udstedt af Andorra, Canada, Japan, San Marino eller USA, som garanterer betingelsesløs tilbagesendelse af indehaveren, eller indehavere af en gyldig opholdstilladelse til et eller flere af Kongeriget Nederlandenes oversøiske lande og territorier (Aruba, Curaçao, Sint-Maarten, Bonaire, Sint-Eustatius og Saba)

- c) tredjelandstatsborgere, der har et visum, som er gyldigt i en medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, eller i en medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller i et land, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Canada, Japan eller USA, eller indehavere af et gyldigt visum til et eller flere af Kongeriget Nederlandenes oversøiske lande og territorier (Aruba, Curaçao, Sint-Maarten, Bonaire, Sint-Eustatius og Saba), når vedkommende rejser til det udstedende land eller til ethvert andet tredjeland, eller når vedkommende efter anvendelse af visummet vender tilbage fra det udstedende land«.

4) I artikel 4 indsættes følgende stykke:

»1a. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte, at de centrale myndigheder behandler og træffer beslutning om ansøgningerne. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheder har tilstrækkeligt kendskab til de lokale forhold i det land, hvor ansøgningen er indgivet, til at kunne vurdere de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici samt tilstrækkelige sprogkunderskaber til at analysere dokumenter, og at konsulater om nødvendigt inddrages til yderligere behandling og samtaler.«

5) Artikel 5, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) hvis rejsen omfatter mere end ét bestemmelsessted, eller hvis der foretages flere individuelle rejser inden for en periode på to måneder, den medlemsstat, hvis område udgør rejsens (rejsernes) væsentligste bestemmelsessted for så vidt angår varigheden, beregnet i dage, af eller formålet med opholdet, eller«.

6) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. En medlemsstat kan indgå aftale om at repræsentere en anden medlemsstat, der i overensstemmelse med artikel 5 har kompetence til at behandle og træffe beslutning om ansøgninger på denne medlemsstats vegne. En medlemsstat kan også repræsentere en anden medlemsstat i begrænset omfang udelukkende med henblik på indsamling af ansøgninger og registrering af biometriske identifikatorer.«

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Hvor repræsentationen er begrænset i overensstemmelse med stk. 1, andet punktum, sker indsamlingen og fremsendelsen af oplysninger til den repræsenterede medlemsstat under overholdelse af de relevante databeskyttelses- og sikkerhedsregler.

4. Der etableres en bilateral ordning mellem den repræsenterende og den repræsenterede medlemsstat. Denne ordning:

a) skal fastsætte varigheden af repræsentationen, hvis den udelukkende er midlertidig, og procedurerne for at bringe den til ophør

b) kan, navnlig hvis den repræsenterede medlemsstat har et konsulat i det pågældende tredjeland, fastsætte, at den repræsenterede medlemsstat stiller lokaler og personale til rådighed og betaler visse beløb.«

d) Stk. 7 og 8 affattes således:

»7. Den repræsenterede medlemsstat meddeler Kommissionen repræsentationsordningerne eller ophør af sådanne ordninger senest 20 kalenderdage, inden de træder i kraft eller bringes til ophør, undtagen i tilfælde af force majeure.

8. Samtidig med den i stk. 7 omhandlede meddelelse underretter den repræsenterende medlemsstats konsulat både de andre medlemsstaters konsulater og EU-delegationen i den berørte jurisdiktion om repræsentationsordningerne eller ophøret af sådanne.«

e) Følgende stykker tilføjes:

»10. Hvis en medlemsstat ikke er til stede eller repræsenteret i det tredjeland, hvor ansøgeren skal indgive ansøgningen, bestræber den pågældende medlemsstat sig på at samarbejde med en ekstern tjenesteyder i overensstemmelse med artikel 43 i det pågældende tredjeland.

11. Hvis en medlemsstats konsulat på en given lokalitet oplever en længerevarende teknisk force majeure, tilstræber denne medlemsstat at blive midlertidigt repræsenteret af en anden medlemsstat på den givne lokalitet for så vidt angår alle eller visse kategorier af ansøgere.»

7) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ansøgninger indgives højst seks måneder og for så vidt angår søfarende under udførelsen af deres opgaver højst ni måneder inden starten på den forventede rejse og som hovedregel senest 15 kalenderdage inden starten på den forventede rejse. I begrundede individuelle hastetilfælde kan konsulatet eller de centrale myndigheder give mulighed for at indgive ansøgninger senere end 15 kalenderdage inden starten på den forventede rejse.»

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uden at det berører artikel 13, kan ansøgninger indgives:

a) af ansøgeren

b) af et akkrediteret kommercielt foretagende, der fungerer som formidler

c) af en erhvervmæssig, kulturel, sportslig eller uddannelsesmæssig forening eller institution på dens medlemmers vegne.»

c) Følgende stykke tilføjes:

»5. Det må ikke kræves, at ansøgeren skal møde personligt frem på mere end ét sted for at indgive en ansøgning.»

8) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ansøgere skal møde personligt op, når de indgiver en ansøgning, med henblik på indsamling af fingeraftryk i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2 og 3, og stk. 7, litra b). Ansøgere kan, hvor det er muligt, indgive deres ansøgninger elektronisk, jf. dog dette stykkes første punktum og artikel 45.»

b) Stk. 2 udgår.

9) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 1, første punktum, erstattes af følgende:

»1. Hver enkelt ansøger skal indgive et manuelt eller elektronisk udfyldt ansøgningsskema som fastsat i bilag I. Ansøgningsskemaet skal underskrives. Det kan underskrives manuelt eller elektronisk, hvis elektronisk signatur anerkendes af den medlemsstat, der har kompetence til at behandle og træffe beslutning om en ansøgning.»

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Hvis ansøgeren underskriver ansøgningsskemaet elektronisk, skal den elektroniske signatur være en kvalificeret elektronisk signatur som omhandlet i artikel 3, nr. 12), i forordning (EU) nr. 910/2014.

1b. Indholdet af den elektroniske version af ansøgningsskemaet skal i givet fald være som fastsat i bilag I.»

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Ansøgningsskemaet skal mindst forefindes på følgende sprog:

a) det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum, eller i den repræsenterende medlemsstat, og

b) værtslandets officielle sprog.

Ud over de sprog, der er omhandlet i litra a), kan ansøgningsskemaet foreligge på et hvilket som helst andet af EU-institutioners officielle sprog.»

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvis værtslandets officielle sprog ikke er indarbejdet i ansøgningsskemaet, stilles en oversættelse på dette eller disse sprog særskilt til rådighed for ansøgerne.«

10) Artikel 14 ændres således:

a) Stk. 3-5 affattes således:

»3. Bilag II indeholder en ikkeudtømmende liste over den dokumentation, der kan kræves af ansøgeren for at kontrollere, at betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren forelægger bevis for underhold eller privat logi eller begge ved at udfylde en erklæring udarbejdet af hver medlemsstat. Denne erklæring skal navnlig angive følgende:

- a) om den er bevis for underhold eller privat logi eller begge
- b) om sponsoren eller den inviterende person er en privatperson, en virksomhed eller en organisation
- c) navn og kontaktoplysninger for sponsoren eller den inviterende person
- d) ansøgerens eller ansøgernes identitetsoplysninger (navn og efternavn, fødselsdato, fødselssted og nationalitet)
- e) adresse på indkvarteringen
- f) varigheden og formålet med opholdet
- g) eventuelt slægtskabsforhold til sponsoren eller den inviterende person
- h) de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 37, stk. 1, i VIS-forordningen.

Erklæringen skal udformes på mindst et andet af EU-institutioners officielle sprog foruden på medlemsstatens officielle sprog. Kommissionen skal modtage et standardeksemplar af erklæringen.

5. Konsulater vurderer inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde opfyldelsen af de i stk. 1 fastsatte betingelser om at tage hensyn til de lokale forhold og de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici.«

b) Følgende stykke indsættes:

»5a. Hvor det er nødvendigt for at tage hensyn til de lokale forhold som omhandlet i artikel 48, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter en harmoniseret liste over den dokumentation, der skal anvendes i hver enkelt jurisdiktion. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52, stk. 2.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. Kravene i denne artikels stk. 1 kan fraviges i forbindelse med en ansøger, der af konsulatet eller de centrale myndigheder er kendt for sin integritet og pålidelighed, navnlig hvad angår lovlig anvendelse af tidligere visa, hvis der ikke hersker tvivl om, at den pågældende opfylder kravene i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (*) på tidspunktet for passagen af medlemsstaternes ydre grænser.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).«

11) Artikel 15, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Personer, der ansøger om et visum til flere indrejser, skal bevise, at de er i besiddelse af passende og gyldig rejsesygeforsikring, der dækker tidsrummet for deres første forventede rejse.«

12) Artikel 16 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

- »1. Ansøgere betaler et visumgebyr på 80 EUR.
2. Børn i aldersgruppen seks til og med elleve år betaler et visumgebyr på 40 EUR.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Et visumgebyr på 120 EUR eller 160 EUR finder anvendelse, hvis gennemførelsesafgørelsen vedtages af Rådet i henhold til artikel 25a, stk. 5, litra b). Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på børn til og med elleve år.«

c) Stk. 3 udgår.

d) Stk. 4, litra c), affattes således:

»c) forskere som defineret i artikel 3, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 (*), der rejser med det formål at udføre videnskabelig forskning eller deltage i et videnskabeligt seminar eller en videnskabelig konference

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).«

e) Stk. 5 affattes således:

»5. Følgende kan fritages for visumgebyr:

- a) børn i aldersgruppen fra seks til og med sytten år
- b) indehavere af diplomatpas og tjenestepas
- c) deltagere i seminarer, konferencer, sportsarrangementer eller kulturelle eller uddannelsesmæssige begivenheder tilrettelagt af nonprofitorganisationer i alderen op til og med 25 år.«

f) Stk. 6 affattes således:

»6. I individuelle tilfælde kan det undlades at opkræve visumgebyr, eller det kan nedsættes, når dette har til formål at fremme kulturelle eller sportslige interesser, interesser på området udenrigspolitik, udviklingspolitik og andre områder af vital offentlig interesse eller af humanitære årsager eller på grund af internationale forpligtelser.«

g) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Opkræves visumgebyret i en anden valuta end euro, fastsættes størrelsen af det visumgebyr, der opkræves i den pågældende valuta, efter den referencekurs for euro, som Den Europæiske Centralbank har fastsat, og den revideres med jævne mellemrum. Det beløb, der opkræves, kan rundes op, og det sikres inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde, at der opkræves lige store gebyrer.«

h) Følgende stykke tilføjes:

»9. Kommissionen vurderer behovet for at ændre størrelsen af de visumgebyrer, der er fastsat i denne artikels stk. 1, 2 og 2a, hvert tredje år under hensyntagen til objektive kriterier såsom den generelle inflationsrate i Unionen som offentliggjort af Eurostat og det vægtede gennemsnit af medlemsstaternes offentligt ansattes lønninger. På grundlag af disse vurderinger vedtager Kommissionen, hvis det er relevant, delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51a vedrørende ændring af denne forordning for så vidt angår visumgebyrernes størrelse.«

13) Artikel 17 ændres således:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. En ekstern tjenesteyder som omhandlet i artikel 43 kan opkræve et servicegebyr.«

b) Stk. 3 udgår.

c) Følgende stykker indsættes:

»4a. Uanset stk. 4 må servicegebyret i princippet ikke overstige 80 EUR i tredjelande, hvor den kompetente medlemsstat ikke har noget konsulat med henblik på at indsamle ansøgninger og ikke repræsenteres af en anden medlemsstat.

4b. I ekstraordinære tilfælde, hvor det beløb, der er omhandlet i stk. 4a, ikke er tilstrækkeligt til at yde en fuld service, kan der opkræves et højere servicegebyr på op til højst 120 EUR. I sådanne tilfælde giver den pågældende medlemsstat Kommissionen meddelelse om, at den agter at tillade, at der opkræves et højere servicegebyr, senest tre måneder før det begynder at virke. Meddelelsen skal indeholde en begrundelse for fastsættelsen af servicegebyrets niveau, navnlig de specifikke omkostninger, der har ført til fastsættelsen af et højere beløb.«

d) Stk. 5 affattes således:

»5. Den berørte medlemsstat kan fortsat give alle ansøgere adgang til at indgive deres ansøgninger direkte til sine konsulater eller på konsulatet for en medlemsstat, hvormed den har en repræsentationsordning, i overensstemmelse med artikel 8.«

14) Artikel 19 ændres således:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Det kompetente konsulat eller de centrale myndigheder i den kompetente medlemsstat kontrollerer, om:«.

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Konstaterer det kompetente konsulat eller de centrale myndigheder i den kompetente medlemsstat, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, antages ansøgningen, hvorefter konsulatet eller de centrale myndigheder:

- følger de procedurer, der er beskrevet i artikel 8 i VIS-forordningen, og
- foretager den videre behandling af ansøgningen.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Konstaterer det kompetente konsulat eller de centrale myndigheder i den kompetente medlemsstat, at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, antages ansøgningen ikke, hvorefter konsulatet eller de centrale myndigheder straks:

- returnerer ansøgningen og de dokumenter, ansøgeren har forelagt
- destruerer de indsamlede biometriske data
- tilbagebetaler visumgebyret, og
- ikke foretager yderligere behandling af ansøgningen.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset stk. 3 kan en ansøgning, der ikke opfylder kravene i stk. 1, betragtes som antagelig af humanitære grunde, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser.«

15) Artikel 21 ændres således:

a) Stk. 3 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»3. Konsulatet eller de centrale myndigheder undersøger, om ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne, og kontrollerer:«.

ii) Litra e) affattes således:

»e) at ansøgeren i givet fald har en passende og gyldig rejsesygeforsikring, som dækker perioden for det forventede ophold eller, hvis der ansøges om et visum til flere indrejser, perioden for den første forventede rejse.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Konsulatet eller de centrale myndigheder kontrollerer i givet fald længden af såvel tidligere som forventede ophold for at sikre sig, at ansøgeren ikke har overskredet den maksimale længde af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, uanset om der eventuelt er givet tilladelse til ophold i form af et nationalt visum til længerevarende ophold eller en opholdstilladelse.«

c) Stk. 6, indledningen, affattes således:

»6. I forbindelse med behandling af en ansøgning om lufthavnstransitvisum kontrollerer konsulatet eller de centrale myndigheder navnlig:«.

d) Stk. 8 affattes således:

»8. Under behandlingen af en ansøgning kan konsulatet eller de centrale myndigheder, hvis det er berettiget, gennemføre en samtale med ansøgeren og kræve yderligere dokumentation.«

16) Artikel 22 ændres således:

a) Stk. 1-3 affattes således:

»1. En medlemsstat kan på grund af en trussel mod den offentlige orden, indre sikkerhed, internationale forbindelser eller folkesundheden kræve, at andre medlemsstaters centrale myndigheder hører dens centrale myndigheder under behandlingen af ansøgninger indgivet af statsborgere fra specifikke tredjelande eller specifikke kategorier af sådanne statsborgere. Ansøgninger om lufthavnstransitvisum er ikke omfattet af en sådan høring.

2. De hørte centrale myndigheder afgiver et endeligt svar snarest muligt, men senest syv kalenderdage efter høringen. Svares der ikke inden udløbet af denne frist, betyder det, at de ikke har nogen grund til at modsætte sig udstedelsen af visummet.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorvidt der er blevet fremsat krav om forudgående høring, eller hvorvidt et sådant krav er opgivet, som hovedregel senest 25 kalenderdage, inden det finder anvendelse. Disse oplysninger gives også inden for det lokale Schengensamarbejde i den berørte jurisdiktion.«

b) Stk. 5 udgår.

17) Artikel 23 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Denne frist kan i individuelle tilfælde forlænges til højst 45 kalenderdage, navnlig når det er nødvendigt at gennemgå ansøgningen nærmere.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Der træffes straks beslutning om ansøgninger i begrundede individuelle hastetilfælde.«

c) Stk. 3 udgår.

d) Stk. 4 ændres således:

i) Følgende punkt indsættes:

»ba) udstede et lufthavnstransitvisum, jf. artikel 26, eller«.

ii) Litra c) affattes således:

»c) give afslag på et visum, jf. artikel 32.«

iii) Litra d) udgår.

18) Artikel 24 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Tredje afsnit udgår.

ii) Fjerde afsnit affattes således:

»Den periode, hvor et visum til én indrejse gælder, skal omfatte en supplerende frist på 15 kalenderdage, jf. dog artikel 12, litra a).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Forudsat at ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne i artikel 6, stk. 1, litra a), og c)-e), i forordning (EU) 2016/399, udstedes visum til flere indrejser med lang gyldighed med følgende gyldighedsperioder, medmindre visummet er gyldigt i længere tid end rejsedokumentet:

a) en gyldighedsperiode på ét år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt har anvendt tre visa inden for de seneste to år

b) en gyldighedsperiode på to år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt har anvendt et tidligere visum til flere indrejser med en gyldighed på ét år inden for de seneste to år

c) en gyldighedsperiode på fem år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt har anvendt et tidligere visum til flere indrejser med en gyldighed på to år inden for de seneste tre år.

Lufthavnstransitvisa og visa med begrænset territorial gyldighed udstedt i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, tages ikke i betragtning ved udstedelse af visa til flere indrejser.«

c) Følgende stykker indsættes:

»2a. Uanset stk. 2 kan visummets gyldighedsperiode afkortes i konkrete tilfælde, hvor der er rimelig tvivl om, hvorvidt indrejsebetingelserne vil være opfyldt i hele perioden.

2b. Uanset stk. 2 vurderer konsulaterne inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde, om der er behov for at tilpasse de i stk. 2 fastsatte regler for udstedelse af visum til flere indrejser for at tage hensyn til de lokale forhold og den migrations- og sikkerhedsrelaterede risiko med henblik på at vedtage mere gunstige eller mere restriktive regler i overensstemmelse med stk. 2d.

2c. Uden at det berører stk. 2, kan der udstedes visum til flere indrejser i op til fem år til ansøgere, der dokumenterer behovet for eller begrunder deres hensigt om at rejse ofte eller regelmæssigt, forudsat at de dokumenterer deres integritet og pålidelighed, navnlig i form af lovlig anvendelse af tidligere visa, deres økonomiske situation i oprindelseslandet og deres oprigtige hensigt om at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, de har ansøgt om.

2d. Hvor det er nødvendigt på grundlag af den i denne artikels stk. 2b omhandlede vurdering, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de regler vedrørende de i denne artikels stk. 2 fastsatte betingelser for udstedelse af visum til flere indrejser, som skal finde anvendelse i hver jurisdiktion for at tage hensyn til de lokale forhold, de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici og Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52, stk. 2.«

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Samarbejde om tilbagetagelse

1. Afhængigt af graden af et tredjeland's samarbejde med medlemsstaterne om tilbagetagelse af irregulære migranter, vurderet på grundlag af relevante og objektive data, finder artikel 14, stk. 6, artikel 16, stk. 1 og stk. 5, litra b), artikel 23, stk. 1, og artikel 24, stk. 2 og 2c, i overensstemmelse med nærværende artikel ikke anvendelse på de ansøgere eller de kategorier af ansøgere, der er statsborgere i et tredjeland, som anses for ikke i tilstrækkelig grad at samarbejde med medlemsstaterne.

2. Kommissionen vurderer regelmæssigt og mindst en gang om året tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse, idet den navnlig tager hensyn til følgende indikatorer:

- a) antallet af trufne afgørelser om tilbagesendelse af personer fra det pågældende tredjeland med ulovligt ophold på medlemsstaternes område
- b) antallet af faktiske tvangsmæssige tilbagesendelser af personer, der er omfattet af trufne afgørelser om tilbagesendelse, som en procentdel af antallet af afgørelser om tilbagesendelse af statsborgere fra det pågældende tredjeland, herunder i givet fald på grundlag af tilbagetagelsesaftaler med Unionen eller bilaterale tilbagetagelesaftaler antallet af tredjelandstatsborgere, der har været i transit gennem det pågældende tredjeland område
- c) antallet af anmodninger om tilbagetagelse pr. medlemsstat, som tredjelandet har accepteret, som en procentdel af antallet af denne type anmodninger, det har modtaget
- d) det praktiske samarbejde i forbindelse med tilbagesendelse i de forskellige faser af tilbagesendelsesproceduren såsom:
  - i) bistand til identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område og til rettidig udstedelse af rejsedokumenter
  - ii) accept af det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold eller passerseddel
  - iii) accept af tilbagetagelsen af personer, som skal sendes lovligt tilbage til deres land
  - iv) accept af tilbagesendelsesflyvninger og -operationer.

En sådan vurdering baseres på anvendelse af pålidelige oplysninger fra medlemsstaterne samt EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne. Kommissionen fremlægger regelmæssigt og mindst en gang om året sin vurdering for Rådet.

3. En medlemsstat kan også underrette Kommissionen, hvis den står over for betydelige og vedvarende praktiske problemer i forbindelse med samarbejdet med et tredjeland med hensyn til tilbagetagelse af irregulære migranter på grundlag af de samme indikatorer som dem, der er anført i stk. 2. Kommissionen informerer omgående Europa-Parlamentet og Rådet om en sådan underretning.

4. Kommissionen behandler alle underretninger, der er foretaget i medfør af stk. 3, inden for en måned. Kommissionen informerer Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af sin undersøgelse.

5. Hvis Kommissionen på grundlag af den analyse, der er omhandlet i stk. 2 og 4, og under hensyntagen til de skridt, Kommissionen har taget for at forbedre graden af det berørte tredjeland samarbejde med hensyn til tilbagetagelse og Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland, herunder på migrationsområdet, finder, at et land ikke samarbejder i tilstrækkelig grad, og at der derfor er behov for handling, eller hvis Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3 er blevet underrettet af et simpelt flertal af medlemsstaterne inden for 12 måneder, forelægger Kommissionen, samtidig med at den fortsætter sine bestræbelser på at forbedre samarbejdet med det berørte tredjeland, Rådet et forslag til vedtagelse af:

- a) en gennemførelsesafgørelse om midlertidig suspension af anvendelsen af én eller flere af følgende: artikel 14, stk. 6, artikel 16, stk. 5, litra b), artikel 23, stk. 1, eller artikel 24, stk. 2 og 2c, på alle det berørte tredjeland statsborgere eller bestemte kategorier af disse
- b) hvis de foranstaltninger, som anvendes i overensstemmelse med den i dette stykkes litra a) omhandlede gennemførelsesafgørelse, efter Kommissionens vurdering findes ineffektive, en gennemførelsesafgørelse om gradvis anvendelse af et af de visumgebyrer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2a, på alle det berørte tredjeland statsborgere eller bestemte kategorier af disse.

6. Kommissionen vurderer og aflægger på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i stk. 2, løbende rapport om, hvorvidt det kan fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af det berørte tredjeland samarbejde om tilbagetagelse af irregulære migranter, og den kan under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland forelægge Rådet et forslag om at ophæve eller ændre de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesafgørelser.

7. Senest seks måneder efter de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesafgørelses ikrafttræden aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i det berørte tredjeland samarbejde om tilbagetagelse.

8. Hvis Kommissionen på grundlag af den analyse, der er omhandlet i stk. 2, og under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med det berørte tredjeland, navnlig i samarbejdet om tilbagetagelse, finder, at det berørte tredjeland samarbejder i tilstrækkelig grad, kan den forelægge Rådet et forslag til vedtagelse af en gennemførelses-afgørelse, der vedrører ansøgere eller kategorier af ansøgere, der er statsborgere i det pågældende tredjeland og ansøger om et visum på det berørte tredjelands område, og hvori en eller flere af følgende foranstaltninger er fastlagt:

- a) en nedsættelse af visumgebyret, jf. artikel 16, stk. 1, til 60 EUR
- b) en nedsættelse af den tid, inden for hvilken der skal træffes afgørelse om en ansøgning, jf. artikel 23, stk. 1, til ti dage
- c) en forlængelse af gyldighedsperioden for visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2.

Den nævnte gennemførelsesafgørelse finder anvendelse i højst ét år. Den kan forlænges.«

20) Artikel 27 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter regler for udfyldning af visummærkatet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52, stk. 2.

2. Medlemsstaterne kan tilføje nationale anmærkninger i den rubrik på visummærkatet, der er beregnet til bemærkninger. Disse anmærkninger må ikke være de samme som de obligatoriske anførelser, der er fastsat i henhold til den i stk. 1 omhandlede procedure.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. En visummærkat til et visum til én indrejse må kun udfyldes manuelt i tilfælde af teknisk force majeure. Der må ikke foretages rettelser på en manuelt udfyldt visummærkat.«

21) Artikel 29 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Visummærkatet påføres rejsedokumentet.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nærmere regler for påføring af visummærkatet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52, stk. 2.«

22) Artikel 31 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. En medlemsstat kan kræve, at dens centrale myndigheder informeres om visa udstedt af andre medlemsstater til statsborgere fra specifikke tredjelandslande eller til specifikke kategorier af disse statsborgere, bortset fra når der er tale om lufthavnstransitvisa.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om indførelsen eller ophævelsen af kravet om sådanne oplysninger senest 25 kalenderdage, før indførelsen eller ophævelsen træder i kraft. Disse oplysninger gives også inden for det lokale Schengensamarbejde i den pågældende jurisdiktion.«

b) Stk. 4 udgår.

23) Artikel 32 ændres således:

a) I stk. 1, litra a), indsættes følgende nummer:

»iia) ikke fremlægger dokumentation for formålet med og betingelserne for den forventede lufthavnstransit.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. En afgørelse om afslag og de grunde, som afgørelsen hviler på, meddeles ansøgeren ved hjælp af standard-formularen i bilag VI på sproget i den medlemsstat, der har truffet den endelige afgørelse om ansøgningen, og et andet af EU-institutionernes officielle sprog.«

c) Stk. 4 udgår.

24) Artikel 36 ændres således:

a) Stk. 2 udgår.

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter operationelle instrukser for udstedelse af visa til søfarende. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52, stk. 2.«

25) Artikel 37, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Opbevaringen og håndteringen af visummærkater er omfattet af passende sikkerhedsforanstaltninger for at undgå svig og tab. Hvert konsulat holder regnskab med sit lager af visummærkater og registrerer, hvordan hver visummærkat er blevet anvendt. Der aflægges rapport til Kommissionen om ethvert større tab af ikkeudfyldte visummærkater.

3. Konsulater eller centrale myndigheder fører arkiv over ansøgninger i papirudgave eller elektronisk format. Hver enkelt sagsmappe skal indeholde de relevante oplysninger, der om nødvendigt gør det muligt at rekonstruere baggrunden for den beslutning, der er truffet vedrørende ansøgningen.

De individuelle ansøgningsmapper gemmes i mindst ét år fra den dato, hvor der blev truffet beslutning om ansøgningen som omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller i tilfælde af klage, indtil afslutningen af klageproceduren, alt efter hvilken periode der er længst. I givet fald gemmes de individuelle elektroniske ansøgningsmapper i gyldighedsperioden for det udstedte visum.«

26) Artikel 38 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Ressourcer til behandling af ansøgninger og tilsyn med visumprocedurerne«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne anvender passende personale i tilstrækkeligt antal på konsulaterne til at udføre opgaverne i forbindelse med behandling af ansøgninger på en sådan måde, at der sikres en rimelig og harmoniseret kvalitet af tjenesterne til offentligheden.«

c) Følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne sikrer, at tilsyn med hele visumproceduren på konsulaterne, herunder indgivelsen og håndteringen af ansøgninger, udskrivningen af visummærkater og det praktiske samarbejde med eksterne tjenesteydere, føres af udsendt personale for derved at sikre integritet i alle procedurernes faser.«

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaternes centrale myndigheder sikrer en passende uddannelse af både udsendt personale og lokalt ansatte og er ansvarlige for at give dem fuldstændige, præcise og ajourførte oplysninger om relevant EU-ret og national ret.«

e) Følgende stykker indsættes:

»3a. Hvis centrale myndigheder behandler og træffer beslutning om ansøgninger som omhandlet i artikel 4, stk. 1a, skal medlemsstaterne afholde særlige kurser for at sikre, at disse centrale myndigheders personale har tilstrækkelig og ajourført landespecifik viden om lokale socioøkonomiske forhold samt fuldstændige, præcise og ajourførte oplysninger om relevant EU-ret og national ret.

3b. Medlemsstaterne sikrer også, at konsulaterne råder over tilstrækkeligt og passende uddannet personale til at bistå de centrale myndigheder med at behandle og træffe beslutning om ansøgninger, navnlig ved at deltage i lokale Schengensamarbejds møder, udveksle oplysninger med andre konsulater og lokale myndigheder, indsamle relevante oplysninger lokalt om migrationsrelaterede risici og svigagtig praksis og gennemføre samtaler og yderligere behandling.«

f) Følgende stykke tilføjes:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en procedure, som gør det muligt for ansøgere at indgive klager vedrørende:

- a) personalets adfærd på konsulaterne og i givet fald hos de eksterne tjenesteydere, eller
- b) ansøgningsproceduren.

Konsulaterne eller de centrale myndigheder fører register over klager og opfølgningen herpå.

Medlemsstaterne stiller oplysninger om den i dette stykke omhandlede procedure til rådighed for offentligheden.«

27) Artikel 39, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Konsulære medarbejdere og de centrale myndigheders ansatte udviser under udførelsen af deres opgaver fuld respekt for den menneskelige værdighed. Alle foranstaltninger, der træffes, skal stå i forhold til de mål, der forfølges med foranstaltningerne.

3. Konsulære medarbejdere og de centrale myndigheders ansatte må under udførelsen af deres opgaver ikke forskelsbehandle personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.«

28) Artikel 40 affattes således:

»Artikel 40

Konsulær organisation og konsulært samarbejde

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for tilrettelæggelsen af procedurerne i forbindelse med ansøgninger.
2. Medlemsstaterne:
  - a) leverer det nødvendige udstyr til indsamling af biometriske identifikatorer til deres konsulater og de myndigheder, der er ansvarlige for visumudstedelse ved grænserne, samt til deres honorære konsulers lokaler, hvor disse i overensstemmelse med artikel 42 anvendes til at indsamle biometriske identifikatorer
  - b) samarbejder med en eller flere medlemsstater inden for rammerne af repræsentationsordninger eller andre former for konsulært samarbejde.
3. En medlemsstat kan også samarbejde med en ekstern tjenesteyder i overensstemmelse med artikel 43.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres konsulære organisation og samarbejde i hver konsulær repræsentation.
5. Hvis samarbejdet med andre medlemsstater ophører, bestræber medlemsstaterne sig på fortsat at sikre samme grad af tjenester.«

29) Artikel 41 udgår.

30) Artikel 43 ændres således:

- a) Stk. 3 udgår.
- b) Stk. 5 affattes således:

»5. Eksterne tjenesteydere har ikke adgang til VIS under nogen omstændigheder. Adgangen til VIS er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere ved konsulaterne eller ved de centrale myndigheder.«

c) Stk. 6 ændres således:

i) Litra a) affattes således:

»a) at formidle generelle oplysninger om visumkrav, jf. artikel 47, stk. 1, litra a)-c), og ansøgningskemaer«.

ii) Litra c) affattes således:

»c) at indsamle oplysninger og ansøgninger (herunder indsamling af biometriske identifikatorer) og fremsende ansøgningen til konsulatet eller de centrale myndigheder«.

iii) Litra e) og f) affattes således:

»e) at forvalte aftaler for ansøgeren, hvor det er hensigtsmæssigt, på konsulatet eller i den eksterne tjenesteyders lokaler

f) at indsamle rejsedokumenterne, herunder underretning om afslag, hvis det er relevant, fra konsulatet eller de centrale myndigheder og returnere dem til ansøgeren.«

d) Stk. 7 affattes således:

»7. Når den pågældende medlemsstat udvælger en ekstern tjenesteyder, skal den vurdere organisationens eller virksomhedens pålidelighed og solvens og sikre, at der ikke er interessekonflikter. Denne vurdering skal, hvor det er relevant, omfatte undersøgelse af de nødvendige licenser, registreringer i handelsregistret, selskabsvedtægterne og aftaler med banker.«

e) Stk. 9 affattes således:

»9. Medlemsstaterne er ansvarlige for overholdelsen af reglerne om beskyttelse af personoplysninger og sikrer, at den eksterne tjenesteyder er underlagt databeskyttelsestilsynsmyndighedernes tilsyn i henhold til artikel 51, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).«

f) Stk. 11 ændres således:

i) Første afsnit, litra a) og b), affattes således:

»a) de generelle oplysninger om kriterier, betingelser og procedurer for ansøgning om visum som fastsat i artikel 47, stk. 1, litra a)-c), og indholdet af de ansøgningskemaer, som den eksterne tjenesteyder giver visumansøgerne

b) alle de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, der er nødvendige for at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse eller hændeligt tab, ændring, ikkeautoriseret udbredelse eller adgang, navnlig hvis samarbejdet omfatter fremsendelse af filer og oplysninger til den eller de pågældende medlemsstaters konsulat eller centrale myndigheder, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling af personoplysninger«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Med henblik herpå foretager den eller de pågældende medlemsstaters konsulat eller konsulater eller centrale myndigheder regelmæssigt og mindst hver niende måned uanmeldt kontrol i den eksterne tjenesteyders lokaler. Medlemsstaterne kan aftale at dele omkostningerne ved dette regelmæssige tilsyn.«

g) Følgende stykke indsættes:

»11a. Medlemsstaterne aflægger hvert år senest den 1. februar rapport til Kommissionen om deres samarbejde med og tilsyn med, jf. bilag X, punkt C, de eksterne tjenesteydere verden over.«

31) Artikel 44 affattes således:

»Artikel 44

Kryptering og sikker overførsel af oplysninger

1. I forbindelse med samarbejde mellem medlemsstater og samarbejde med en ekstern tjenesteyder eller anvendelse af honorære konsuler sikrer den eller de berørte medlemsstater, at oplysningerne krypteres i fuldt omfang, uanset om de overføres elektronisk eller fysisk via et elektronisk lagringsmedium.

2. I tredjelande, der forbyder, at de krypterede oplysninger overføres elektronisk, tillader den eller de berørte medlemsstater ikke, at oplysninger overføres elektronisk.

I sådanne tilfælde sikrer den eller de berørte medlemsstater, at de elektroniske oplysninger overføres fysisk i fuldt krypteret form via et elektronisk lagringsmedium af en konsular medarbejder i en medlemsstat eller, hvis en sådan overførsel ville kræve, at der skulle træffes uforholdsmæssigt omfattende eller urimelige foranstaltninger, på en anden og sikker måde, f.eks. ved hjælp af etablerede operatører med erfaring i transport af følsomme dokumenter og oplysninger i det berørte tredjeland.

3. Under alle omstændigheder tilpasses sikkerhedsniveauet for overførslen i forhold til, hvor følsomme oplysningerne er.«

32) Artikel 45 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Akkrediterede kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, kontrolleres regelmæssigt ved hjælp af stikprøver, hvor der arrangeres personlige samtaler eller telefonsamtaler med ansøgerne, gennemgang af rejser og indlogering og, hvor det skønnes nødvendigt, gennemgang af dokumentation for gruppens hjemrejse.«

b) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Hvor det er relevant, sikrer det enkelte konsulat og de centrale myndigheder, at offentligheden informeres om listen over de akkrediterede kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, og som de samarbejder med.«

33) Artikel 47, stk. 1, ændres således:

a) Følgende litraer indsættes:

»aa) kriterierne for, at en ansøgning kan antages, som fastsat i artikel 19, stk. 1

ab) at biometriske data i princippet skal indsamles hver 59. måned regnet fra datoen for den første indsamling.«

b) Litra c) affattes således:

»c) hvor ansøgningen kan indgives (det kompetente konsulat eller en ekstern tjenesteyder)«.

c) Følgende litra tilføjes:

»j) oplysninger om den klageprocedure, der er fastsat i artikel 38, stk. 5.«

34) Artikel 48 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Konsulater og EU-delegationerne samarbejder inden for hver jurisdiktion for at sikre en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik, idet der tages hensyn til de lokale forhold.

Med henblik herpå udsteder Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 3, i Rådets afgørelse 2010/427/EU (*) instrukser til EU-delegationerne om at udføre de relevante koordinationsopgaver, der er fastsat i nærværende artikel.

Hvis de centrale myndigheder behandler og træffer beslutning om ansøgninger indgivet i den pågældende jurisdiktion som omhandlet i artikel 4, stk. 1a, sikrer medlemsstaterne disse centrale myndigheders aktive inddragelse i det lokale Schengensamarbejde. De medarbejdere, der bidrager til det lokale Schengensamarbejde, uddannes tilstrækkeligt og inddrages i behandlingen af ansøgninger i den pågældende jurisdiktion.

(*) Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder navnlig for:

- a) at udarbejde en harmoniseret liste over den dokumentation, som ansøgere skal indgive, idet der tages hensyn til artikel 14
- b) at forberede en lokal gennemførelse af artikel 24, stk. 2, hvad angår udstedelsen af visa til flere indrejser
- c) at sikre en fælles oversættelse af ansøgningsskemaet, hvor det er relevant
- d) at udarbejde listen over rejsedokumenter udstedt af værtslandet og regelmæssigt ajourføre denne
- e) at udarbejde et fælles oplysningsark med de i artikel 47, stk. 1, omhandlede oplysninger
- f) hvor det er relevant, at føre tilsyn med gennemførelsen af artikel 25a, stk. 5 og 6.«

c) Stk. 2 udgår.

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne i det lokale Schengensamarbejde udveksler følgende oplysninger:

- a) kvartalsvise statistikker over ensartede visa, visa med begrænset territorial gyldighed og lufthavnstransitvisa, der er ansøgt om, udstedt og givet afslag på
- b) oplysninger vedrørende vurderingen af migrations- og sikkerhedsrelaterede risici, navnlig vedrørende:
  - i) værtslandets socioøkonomiske struktur
  - ii) oplysningskilder på lokalt plan, herunder social sikkerhed, sygesikring, skatteregistre og registrering af ind- og udrejser
  - iii) anvendelsen af falske eller forfalskede rejsedokumenter
  - iv) ruter for irregulær migration
  - v) tendenser med hensyn til svigagtig adfærd
  - vi) tendenser med hensyn til afslag
- c) oplysninger om samarbejde med eksterne tjenesteydere og med transportvirksomheder
- d) oplysninger om forsikringsselskaber, der yder en passende rejsesygeforsikring, herunder kontrol med dækningstype, eventuelt for store beløb.«

e) Stk. 5, andet afsnit, udgår.

f) Følgende stykke tilføjes:

»7. Hver jurisdiktion udarbejder en årsrapport senest den 31. december hvert år. På grundlag af disse rapporter udarbejder Kommissionen en årsrapport om situationen med hensyn til det lokale Schengen-samarbejde, som forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.«

35) Artikel 50 udgår.

36) Artikel 51 affattes således:

»Artikel 51

Instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af denne forordning

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter operationelle instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af bestemmelserne i denne forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52, stk. 2.«

37) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 51a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. august 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 16, stk. 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

38) Artikel 52 affattes således:

»Artikel 52

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg (»visumudvalget«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

- 39) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til denne forordning.
- 40) Bilag V erstattes af teksten i bilag II til denne forordning.
- 41) Bilag VI erstattes af teksten i bilag III til denne forordning.
- 42) Bilag VII, VIII og IX udgår.
- 43) Bilag X erstattes af teksten i bilag IV til denne forordning.

*Artikel 2***Kontrol og evaluering**

1. Senest den 2. august 2022 udarbejder Kommissionen en evaluering af anvendelsen af forordning (EF) nr. 810/2009, som ændret ved nærværende forordning. Denne samlede evaluering skal omfatte en gennemgang af de opnåede resultater set i forhold til målene og af gennemførelsen af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 810/2009, som ændret ved nærværende forordning.
2. Kommissionen sender den i stk. 1 omhandlede evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet. På grundlag af denne evaluering forelægger Kommissionen om nødvendigt relevante forslag.
3. Senest den 2. maj 2020 giver medlemsstaterne Kommissionen de relevante tilgængelige data om visumindehaveres brug af rejsesygeforsikringen omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 810/2009, under deres ophold på medlemsstaternes område og de omkostninger, som er blevet afholdt af de nationale myndigheder eller udbyderne af lægetjenester for visumindehavere. På grundlag af disse data udarbejder Kommissionen senest den 2. november 2020 en rapport, der sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra den 2. februar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG I

»BILAG I

Standardansøgningskema

ANSØGNING OM SCHENGENVISUM

Dette ansøgningskema er gratis

(¹)

Familiemedlemmer til EU-, EØS- eller CH-borgere skal ikke udfylde felt 21, 22, 30, 31 og 32 (markeret med *).

Felt 1-3 skal udfyldes i overensstemmelse med oplysningerne i rejsedokumentet.

1. Efternavn:			Forbeholdt myndighederne Ansøgningsdato: Ansøgningsnummer:
2. Fødenavn (tidligere efternavn(e)):			
3. Fornavn(e):			
4. Fødselsdato (dag, måned, år):	5. Fødested: 6. Fødeland:	7. Nuværende nationalitet: Evt. nationalitet ved fødslen: Andre nationaliteter:	Ansøgning indgivet til ☐ Ambassade/konsulat ☐ Tjenesteyder ☐ Kommerciel formidler
8. Køn: ☐ Mand ☐ Kvinde	9. Civilstand: ☐ Ugift ☐ Gift ☐ Registreret partnerskab ☐ Separeret ☐ Skilt ☐ Enke/enkemand ☐ Andet (præciseres):		☐ Grænse (navn): .... ☐ Andet:
10. Forældremyndighedsindehaver (i tilfælde af mindreårige)/værge (efternavn, fornavn, adresse, hvis forskellig fra ansøgerens, telefonnummer, e-mailadresse og nationalitet):			Ansøgning behandlet af:
11. Evt. nationalt identitetsnummer:			Vedlagt dokumentation: ☐ Rejsedokument ☐ Subsistensmidler ☐ Invitation

(¹) Der kræves ikke logo for Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz.

12. Rejsedokumentets type: ☐ Almindeligt pas ☐ Diplomaspas ☐ Tjenestepas ☐ Officielt pas ☐ Særpas ☐ Andet rejsedokument (præciseres):				
13. Rejsedokumentets nummer:	14. Udstedelsesdato:	15. Gyldig indtil:	16. Udstedt af (land):	☐ Rejsesygeforsikring ☐ Transportmiddel ☐ Andet: Visumafgørelse: ☐ Afslået ☐ Udstedt: ☐ A ☐ C ☐ LTV ☐ Gyldigt: Fra: Til:
17. Personoplysninger om det familiemedlem, der er EU-, EØS- eller CH-borger, hvis det er relevant				
Efternavn:		Fornavn(e):		
Fødselsdato (dag, måned, år):	Nationalitet:	Rejsedokumentets eller identitetskortets nummer:		
18. Slægtskab med en EU-, EØS- eller CH-borger, hvis det er relevant ☐ ægtefælle ☐ barn ☐ barnebarn ☐ slægtning i opstigende linje, over for hvem der består forsørgerpligt ☐ registreret partnerskab ☐ andet:				
19. Ansøgerens hjemadresse og e-mailadresse:			Telefonnummer:	
20. Opholdssted i et andet land end det, hvor ansøgeren nu er statsborger: ☐ Nej ☐ Ja. Opholdstilladelse eller lign. .... nr. .... Gyldig indtil				
*21. Nuværende beskæftigelse:				Antal indrejser: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Flere
*22. Arbejdsgiver og arbejdsgivers adresse og telefonnummer. For studerende anføres uddannelsesinstitutionens navn og adresse:				Antal dage:
23. Rejsens formål: ☐ Turisme ☐ Erhverv ☐ Besøg hos familie eller venner ☐ Kulturelt formål ☐ Sport ☐ Officielt besøg ☐ Lægelige grunde ☐ Studier ☐ Lufthavnstransit ☐ Andet (præciseres):				
24. Yderligere oplysninger om formålet med opholdet:				
25. Vigtigste bestemmelsesmedlemsstat (og andre bestemmelsesmedlemsstater, hvis det er relevant):		26. Medlemsstat, hvor den første indrejse sker:		
27. Ønsket antal indrejser: ☐ En indrejse ☐ To indrejser ☐ Flere indrejser Forventet ankomstdato for første forventede ophold i Schengenområdet: Forventet afrejsedato fra Schengenområdet efter det første forventede ophold:				

28. Fingeraftryk indsamlet tidligere med henblik på ansøgning om Schengenvisum: ☐ Nej ☐ Ja. Dato, hvis denne kendes ..... Visummærkatens nummer, hvis dette kendes	
29. Indrejsetilladelse til det endelige bestemmelsesland, hvor det er relevant: Udstedt af ..... Gyldig fra ..... til	
*30. Efternavn og fornavn på den eller de inviterende personer i medlemsstaten/medlemsstaterne. Hvis dette ikke er relevant, oplyses navn på hotel/hoteller og/eller midlertidigt logi/midlertidige logier i medlemsstaten/medlemsstaterne:	
Adresse og e-mailadresse på den eller de inviterende personer/hoteller/midlertidige logier:	Telefonnummer:
*31. Navn og adresse på den inviterende virksomhed/organisation:	
Efternavn, fornavn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på kontaktperson i virksomheden/organisationen:	Virksomhedens/organisationens telefonnummer:
*32. Omkostningerne ved rejse og underhold under ansøgerens ophold dækkes:	
☐ af ansøgeren selv Subsistensmidler: ☐ Kontanter ☐ Rejsechecks ☐ Kreditkort ☐ Forudbetalt indlogering ☐ Forudbetalt transport ☐ Andet (præciseres)	☐ af en sponsor (vært, virksomhed, organisation) (præciseres) ..... ☐ som nævnt i felt 30 eller 31 ..... ☐ Andet (præciseres): Subsistensmidler: ☐ Kontanter ☐ Indlogering betalt ☐ Alle udgifter under ophold afholdes ☐ Forudbetalt transport ☐ Andet (præciseres)

Jeg er bekendt med, at visumgebyret ikke refunderes, hvis der gives afslag på visumansøgningen.

Finder anvendelse, hvis der søges om visum til flere indrejser:

Jeg er bekendt med, at jeg skal være i besiddelse af passende rejsesygeforsikring til mit første ophold og i forbindelse med efterfølgende rejser til medlemsstaternes område.

Jeg er bekendt med og accepterer følgende: Indsamlingen af oplysninger i forbindelse med dette ansøgningsskema, fotografering og eventuelt optagelse af fingeraftryk er obligatorisk for behandling af ansøgningen. Personlige oplysninger, der anføres på ansøgningsskemaet, samt mine fingeraftryk og mit fotografi tilgår de relevante myndigheder i medlemsstaterne og behandles af disse med henblik på stillingtagen til min ansøgning.

Sådanne oplysninger samt oplysninger om afgørelsen om min ansøgning eller en afgørelse om at annullere, inddrage eller forlænge et visum vil blive indlæst og lagret i visuminformationssystemet (VIS) i højst fem år, hvor de vil være tilgængelige for de visumudstedende myndigheder og de myndigheder, der udfører visumkontrol ved de ydre grænser og i medlemsstaterne, og for medlemsstaternes indvandrings- og asylmyndigheder med henblik på at kontrollere, om betingelserne for lovlig indrejse, lovligt ophold og lovlig bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, identificere personer, der ikke eller ikke længere opfylder disse betingelser, behandle en asylansøgning og afgøre, hvem det påhviler at foretage en sådan behandling. Under visse omstændigheder vil oplysningerne desuden blive stillet til rådighed for udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Den myndighed i medlemsstaten, der er ansvarlig for behandling af oplysningerne, er: [.....]).

Jeg er bekendt med, at jeg i alle medlemsstater har ret til at få meddelelse om de oplysninger, der er registreret om mig i VIS, og om, hvilken medlemsstat der har overført oplysningerne, og at jeg kan kræve, at personlige oplysninger, der er ukorrekte, bliver berigtiget, og at oplysninger om mig, der er ulovligt behandlet, slettes. Den myndighed, der behandler min ansøgning, oplyser mig efter min udtrykkelige anmodning om, hvordan jeg kan udøve min ret til at få indsigt i mine personoplysninger og få dem berigtiget eller slettet, herunder om de relevante retsmidler i henhold til den berørte medlemsstats nationale ret. Denne medlemsstats nationale tilsynsmyndighed [kontaktoplysninger: .....] behandler klager vedrørende beskyttelse af personoplysninger.

Jeg erklærer, at samtlige oplysninger, som jeg har afgivet, efter min bedste overbevisning er korrekte og fuldstændige. Jeg er klar over, at eventuelle urigtige oplysninger medfører, at min ansøgning afslås, eller at et allerede meddelt visum annulleres, og at jeg kan retsfølges i henhold til retten i den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

Jeg forpligter mig til at forlade medlemsstaternes område inden visummets udløb, hvis min visumansøgning efterkommes. Jeg er gjort bekendt med, at besiddelse af et visum kun er én af betingelserne for indrejse på medlemsstaternes europæiske område. Den kendsgerning, at jeg har fået udstedt visum, betyder ikke, at jeg har krav på erstatning, hvis jeg ikke opfylder de relevante betingelser i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeks), og jeg derfor nægtes indrejse. Betingelserne for indrejse kontrolleres igen ved indreisen på medlemsstaternes europæiske område.

Sted og dato:	Underskrift: (i givet fald forældremyndighedsindehaverens/værgens underskrift):«
---------------	---

BILAG II

»BILAG V

LISTE OVER OPHOLDSTILLADELSER, DER GIVER INDEHAVEREN RET TIL TRANSIT I MEDLEMSSTATERNES LUFTHAVNE UDEN KRAV OM LUFTHAVNSTRANSITVISUM

ANDORRA:

- autorització temporal (midlertidig indvandringstilladelse — grøn)
- autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (midlertidig indvandringstilladelse for personer, der er ansat i udenlandske virksomheder — grøn)
- autorització residència i treball (opholds- og arbejdstilladelse — grøn)
- autorització residència i treball del personal d'ensenyament (opholds- og arbejdstilladelse for undervisningspersonale — grøn)
- autorització temporal per estudis o per recerca (midlertidig indvandringstilladelse med henblik på studier eller forskning — grøn)
- autorització temporal en pràctiques formatives (midlertidig indvandringstilladelse med henblik på praktikophold og uddannelse — grøn)
- autorització residència (opholdstilladelse — grøn).

CANADA:

- permanent resident (PR) card (permanent opholdstilladelse)
- permanent Resident Travel Document (PRTD) (rejsedokument til fastboende udlænding).

JAPAN:

- opholdskort.

SAN MARINO:

- permesso di soggiorno ordinario (et års gyldighed, kan forlænges på udløbsdatoen)
- særlig opholdstilladelse af følgende årsager (et års gyldighed, kan forlænges på udløbsdatoen): indskrivning på universitet, sport, lægebehandling, religiøse årsager, personer, der arbejder som sygeplejersker i offentlige hospitaler, diplomatiske funktioner, samliv, tilladelse til mindreårige, humanitære årsager, tilladelse til forældre.
- tilladelse til sæsonarbejde og midlertidig arbejdstilladelse (11 måneders gyldighed, kan forlænges på udløbsdatoen)
- identitetskort udstedt til personer med officiel bopæl »residenza« i San Marino (5 års gyldighed).

USA:

- gyldigt immigrantvisum, der ikke er udløbet; kan godkendes ved indrejsehavnen for et år som midlertidig dokumentation for ophold, mens I-551-kortet fremstilles
- gyldig I-551-formular, der ikke er udløbet (permanent opholdskort); kan være gyldigt for op til 2 eller 10 år — afhængigt af kategorien; hvis der ikke er angivet en udløbsdato på kortet, er det gyldigt til rejser
- gyldig I-327-formular, der ikke er udløbet (genindrejsetilladelse)
- gyldig I-571-formular, der ikke er udløbet (flygtningerejsedokument til udlændinge med fast ophold i USA, der er godkendte som »Permanent Resident Alien«).

BILAG III

»BILAG VI

(1)

STANDARDFORMULAR TIL UNDERRETNING OM BEGRUNDELSE FOR AFSLAG PÅ ELLER
ANNULLERING ELLER INDDRAGELSE AF VISUM

AFSLAG PÅ, ANNULLERING ELLER INDDRAGELSE AF VISUM

..... [Navn]

 Den/Det ..... ambassade/generalkonsulat/konsulat/[anden kompetent myndighed] i ..... [på vegne af (navnet på den repræsenterede medlemsstat)] [Anden kompetent myndighed] i ..... De myndigheder, der er ansvarlige for personkontrol i .....

har

 behandlet din ansøgning. behandlet dit visum, nummer: ....., udstedt: ..... [dato/måned/år]. Visumansøgningen er blevet afslået   Visummet er blevet annulleret   Visummet er blevet inddraget

Denne beslutning har følgende begrundelse(r):

1. Der er forelagt falsk/forfalsket rejsedokument.
2. Der er ikke givet nogen redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold.
3. Du har ikke fremlagt dokumentation for, at du har tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor du har ret til indrejse.
4. Du har ikke fremlagt dokumentation for, at du er i stand til på lovlig vis at skaffe tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor du har ret til indrejse.
5. Du har allerede opholdt dig på medlemsstaternes område i 90 dage i den aktuelle periode på 180 dage på grundlag af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed.
6. Du er indberettet i Schengeninformationssystemet (SIS) med henblik på nægtelse af indrejse af ..... (angiv hvilken medlemsstat).
7. En eller flere medlemsstater betragter dig som en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.
8. En eller flere medlemsstater betragter dig som en trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeks).

(1) Der kræves ikke logo for Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz.

9. En eller flere medlemsstater betragter dig som en trussel mod deres internationale forbindelser.
10. De forelagte oplysninger til redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold er ikke pålidelige.
11. Der er rimelig tvivl om pålideligheden af de fremsatte erklæringer med hensyn til ..... (præciseres)
12. Der er rimelig tvivl om pålideligheden og ægtheden af den fremlagte dokumentation eller til rigtigheden af indholdet heraf.
13. Der er rimelig tvivl om, hvorvidt du har til hensigt at forlade medlemsstaternes område inden visummets udløb.
14. Der er ikke fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at du ikke har været i stand til at ansøge om et visum på forhånd som berettigelse til at søge om visum ved grænsen.
15. Der er ikke givet nogen redegørelse for formålet med og vilkårene for den forventede lufthavnstransit.
16. Du har ikke fremlagt bevis for, at du er i besiddelse af en passende og gyldig rejsesygeforsikring.
17. Visumindehaveren har anmodet om inddragelse af visummet ⁽²⁾.

Yderligere bemærkninger:

.....

.....

.....

.....

.....

Du kan påklage afgørelsen om at afslå/annullere/inddrage et visum.

Reglerne for påklage af afgørelser om at afslå/annullere/inddrage et visum findes i (henvisning til national ret):

.....

Anmodninger om påklage af afgørelser kan indgives til følgende kompetente myndighed (kontaktoplysninger):

.....

Oplysninger om den procedure, der skal følges, findes hos (kontaktoplysninger):

.....

Klage skal indgives inden for (angivelse af frist):

.....

Dato og stempel fra ambassaden/generalkonsulatet/konsulatet/de myndigheder, der er ansvarlige for personkontrol/andre kompetente myndigheder:

Den relevante persons underskrift ⁽³⁾: ..... «

_____

⁽²⁾ Der kan ikke klages over inddragelse af et visum med denne begrundelse.

⁽³⁾ Hvis dette kræves i henhold til national ret.

BILAG IV

»BILAG X

LISTE OVER MINIMUMSKRAV, DER SKAL INDSÆTTES I DET JURIDISKE INSTRUMENT TIL BRUG FOR SAMARBEJDE MED EKSTERNE TJENESTEYDERE

A. Det juridiske instrument skal:

- a) opregne de opgaver, den eksterne tjenesteyder skal udføre i overensstemmelse med denne forordnings artikel 43, stk. 6
- b) angive de steder, hvor den eksterne tjenesteyder skal levere sine tjenester, og hvilket konsulat det enkelte ansøgningscenter henhører under
- c) indeholde en liste over de tjenester, der er omfattet af det obligatoriske servicegebyr
- d) indeholde instrukser til den eksterne tjenesteyder om klart at informere offentligheden om, at andre gebyrer dækker frivillige tjenester.

B. I forbindelse med udførelsen af opgaverne skal den eksterne tjenesteyder for så vidt angår databeskyttelse:

- a) til enhver tid forhindre ikkeautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af oplysninger, navnlig under fremsendelsen til konsulatet for den eller de medlemsstater, der er ansvarlige for behandlingen af en ansøgning
- b) efter den eller de berørte medlemsstaters instrukser fremsende oplysningerne:
  - elektronisk, i krypteret form, eller
  - fysisk, på en sikret måde
- c) fremsende oplysningerne snarest muligt:
  - i tilfælde af fysisk fremsendte oplysninger, mindst én gang om ugen
  - i tilfælde af elektronisk fremsendte krypterede oplysninger, senest ved afslutningen af den dag, de er indsamlet
- d) sikre passende midler til at spore individuelle ansøgningsmapper til og fra konsulatet
- e) slette oplysningerne senest syv dage efter deres fremsendelse og sikre, at kun ansøgerens navn og kontaktoplysninger med henblik på tidsbestilling samt pasnummeret gemmes, indtil passet returneres til ansøgeren, og slettes fem dage senere
- f) sikre alle de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, der er nødvendige for at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse eller hændeligt tab, ændring, ikkeautoriseret udbredelse eller adgang, navnlig hvis samarbejdet omfatter fremsendelse af filer og oplysninger til den eller de berørte medlemsstaters konsulat, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling af personoplysninger
- g) udelukkende behandle oplysningerne med henblik på at behandle ansøgeres personoplysninger på den eller de berørte medlemsstaters vegne
- h) anvende standarder for databeskyttelse, der mindst svarer til standarderne i forordning (EU) 2016/679
- i) give ansøgerne de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 37 i VIS-forordningen.

C. I forbindelse med udførelsen af opgaverne skal den eksterne tjenesteyder for så vidt angår personalets adfærd:

- a) sikre, at personalet er passende uddannet
- b) sikre, at medarbejderne ved udførelsen af deres opgaver:
  - modtager ansøgerne høfligt
  - respekterer ansøgernes menneskelige værdighed og integritet, ikke forskelsbehandler personer på grund af køn, race eller etniske oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuelle orientering, og
  - overholder reglerne om tavshedspligt; disse regler gælder også, når medarbejderne ikke længere er ansat, eller efter at det juridiske instrument er blevet suspenderet eller bragt til ophør

- c) sørge for identifikation af de medarbejdere, der til enhver tid arbejder for den eksterne tjenesteyder
- d) dokumentere, at medarbejderne har en ren straffeattest og den fornødne ekspertise.

D. I forbindelse med kontrol af udførelsen af opgaverne skal den eksterne tjenesteyder:

- a) give medarbejdere, der er autoriseret af den eller de pågældende medlemsstater, adgang til virksomhedens lokaler til enhver tid uden forudgående anmeldelse, navnlig med henblik på inspektion
- b) sikre muligheden for fjernadgang til tidsbestillingssystemet med henblik på inspektion
- c) sikre, at der anvendes relevante overvågningsmetoder (f.eks. prøveansøgere, webcam)
- d) sikre medlemsstatens nationale databeskyttelsestilsynsmyndigheds adgang til dokumentation for overholdelse af reglerne om databeskyttelse, herunder rapporteringspligter, ekstern revision og regelmæssig stikprøvekontrol
- e) straks underrette den eller de berørte medlemsstater skriftligt om eventuelle brud på sikkerheden eller eventuelle klager fra ansøgerne om misbrug af eller uautoriseret adgang til oplysninger og føre samråd med den eller de berørte medlemsstater med henblik på at finde en løsning og omgående give begrundede svar til de ansøgere, der har klaget.

E. I forbindelse med generelle krav skal den eksterne tjenesteyder:

- a) handle efter instruks fra den eller de kompetente medlemsstater, der er ansvarlige for behandling af ansøgningen
  - b) vedtage passende foranstaltninger mod korruption (f.eks. passende aflønning af medarbejderne, samarbejde om at udpege medarbejdere til dette arbejde, tommandsregel, rotationsprincip)
  - c) nøje overholde bestemmelserne i det juridiske instrument, der skal indeholde en bestemmelse om suspension og opsigelse, navnlig til brug ved overtrædelse af de fastsatte regler, samt en revisionsklausul for at sikre, at det juridiske instrument afspejler bedste praksis.«
-